

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2761/05
31.08.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Михаила Рулића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији су пуномоћници АБ и АВ, адвокати, против тужених ББ, чији су пуномоћници БВ и БГ, адвокати, ГГ, чији је пуномоћник Га, адвокат, мал.ДД, коју заступа мајка ББ, а чији су пуномоћници БВ и БГ, адвокати и тужене ЋЋ, чији је пуномоћник ГА, адвокат, ради дуга, одлучујући о предлогу тужених ГГ и ЋЋ, за допуну решења Врховног суда Србије Рев 2761/05 од 11.маја 2006. године, у седници одржаној 31.08.2006. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен предлог тужених ГГ и ЋЋ за допуну решења Врховног суда Србије Рев 2761/05 од 11.маја 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Врховни суд Србије у Београду је решењем Рев. 2761/05 од 11.маја 2006. године, усвојио ревизију тужених ГГ и ЋЋ и укинуо пресуду Окружног суда у Новом Саду Гж.бр. 1851/2004 од 22.06.2005. године и пресуду Општинског суда у Новом Саду П бр. 396/03 од 23.12.2003. године, којом је утврђено да 750.000,00 динара као противвредност 25.000 ДМ са домицилном каматом од 01.01.1991. године до 31.12.2001. године и домицилном каматом на 12.820 ЕУРА од 01.01.2002. године до исплате у динарском износу, представља пасиву заоставштине оставиоца ПП. Тужени су солидарно обавезани да трпе наплату тужиљиног потраживања од 750.000,00 динара са домицилном каматом из оставинске масе пок. ПП, као и да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка од 101.300,00 динара. Утврђено је да се тужени могу ослободити ове обавезе исплатом износа од 750.000,00 динара са домицилном каматом.

Тужени ГГ и ЋЋ су преко пуномоћника адвоката поднеском од 03.08.2006. године предложили доношење допунског решења наводећи да Врховни суд Србије није ценио све ревизијске разлоге.

Одлучујући о предлогу тужених на основу члана 339. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд Србије је нашао да предлог није дозвољен.

Из списка произлази да је Врховни суд Србије усвојио ревизију тужених, укинуо пресуде нижестепених судова и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, из разлога што је, због погрешне примене материјалног права чињенично стање је остало непотпуно утврђено. Наиме, конверзија девизног потраживања у динарску противвредност у било које друго време пре тренутка испуњења обавезе није дозвољено, јер је то супротно законској одредби садржаној у члану 395. ЗОО, осим ако уговором странака није другачије одређено. Тужиља је своје потраживање у страној валути определила у динарском износу, а није утврђено да ли постоји договор странака о конверзији девизног у динарско потраживање пре испуњења обавезе, па је Врховни суд Србије укинуо обе нижестепене пресуде. У решењу је дакле изражено правно схватање Врховног суда Србије.

Према одредби члана 339. став 1. ЗПП, ако је суд пропустио да одлучи о свим захтевима о којима се мора одлучити пресудом, или је пропустио да одлучи о делу захтева, странка може у року од 15 дана од пријема пресуде да предложи парничном суду да се изврши допуна пресуде. У ставу 2. истог члана прописано је да ће се неблагоприятни или неосновани предлог за допуну пресуде одбацити односно одбити без одржавања рочишта.

Тужени су поднели предлог за доношење допунског решења, зато што Врховни суд није ценио све ревизијске разлоге. Пошто, у конкретном случају, предлог није поднет из законом прописаних разлога, сходном применом наведених одредби, предлог тужених је као недозвољен одбачен.

На основу члана 339. став 1. и 2. ЗПП ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77..."Службени лист СРЈ", бр. 27/92...), а у вези члана 491. став 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), одлучено је као у изреци овог решења.

Председник већа – судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн